పరమాత్మ ప్రేమను ధరణిలో జనులకు
ప్రవహింప జేయుటే ప్రథమ కర్మ
ప్రతి మానవుండును బ్రతికి తానుండుట
స్వార్థంబునకు కాదు సంఘసేవ
చేయుటకే యన్న శ్రేష్ఠ భావంబుతో
మెలగుచుండిన మేలు కలుగు
మరచియు తను దాను మానవసేవకు
అంకిత మొసగుటే ఆత్మతృప్తి
సంకుచిత భావములనెల్ల సమయ చేసి
సర్వజనులకు వుపకృతి సలుప కున్న
ప్రాప్తి ఫలమేమి నరునిగా పుడమియందు
యింతకన్నను గురు బోధ యేమి కలదు.

ప్రేమ స్వరూపులారా!

మానవత్వము కేవలము ఒక స్వార్థమునకై నియమించినదిగా భావించి సర్వనిత్యమైన ఆత్మతత్వాన్ని విస్మరిస్తూ వుంటున్నది యీనాడు. మానవజీవితములో ముఖ్యముగా కావలసినది ఈశ్వరభావము. సృష్టి అనగా ఈశ్వరేచ్ఛకు ప్రకటనయే. కనుకనే దీనికి ప్రకృతి అని పేరు పెట్టారు. ఈ ప్రకృతినుండి ఆవిర్భవించిన ప్రతి ప్రాణి యందు కూడను ఈశ్వరభావమే వుండాలి వుండి తీరాలి. ఇట్టి ఈశ్వర తత్వాన్ని ప్రకటింప జేయు నిమిత్తమై మూర్తీభవించిన వాడే మానవుడు. ప్రకృతి చైతన్యము వ్యర్థమైనది కాదు. అహంకార పరమైనప్పుడు వికృతియు, ఆత్మ పరమైనప్పుడు సుకృతియు పొందుతున్నది.

అయితే యీనాడు యీ ప్రకృతి యొక్క చైతన్యమును ఎవరికి వారు అర్పితము గావించాలి. స్వార్థమునకు కాదు. స్వప్రయోజనమునకు కాదు. ఈశ్వరార్పితముగా గావించాలి. కానీ యీనాడు అహంకార పరమైన ఆశలను అభివృద్ధి గావించుకోటం చేతనే మానవత్వము నశించి దానవత్వము, పశుత్వముగా మారి దివ్యత్వమును మరపించి దైవత్వమునకు దూరమై దానవత్వములో జీవిస్తూ వుంటున్నాము. కనుకనే మానవుడు వేరు ప్రతి అడుగునకు మార్గము తప్పుచున్నది. ప్రతి ఆశయందు కూడను కేవలము భవిష్యత్తు అయిన అభివృద్ధి మార్గమును విస్మరించి పోతున్నది. ప్రతి ఆశ దురాశగా మారుచున్నది. మానవ హృదయ భావములు అడుగంటి పోవుచున్నవి. మానవుని కన్నులయందు ప్రేమ నశించినది. మానవుని మాటలయందు సత్యము సంకుచితమై పోయింది. ఆధ్యాత్మికము కేవలము ఆడంబ

729078802

...ముగా రూపొంది పోయింది. కామక్రోధాది గుణములు కేవలం అదుపుతప్పి స్వేచ్ఛగా విహరిస్తున్నవి. మానవుని యందు చైతన్యము సన్నగిల్లినది. మానవునికి మానవునికి మధ్యనున్న సంబంధ బాంధవ్యము కృత్రిమరూపమును ధరించింది. నిజము చెప్పాలంటే మానవత్వమే శూన్యమై పోయింది. ఇట్టి తరుణమందు ఇట్టి పరిస్థితులయందు మానవుడు దేనిని సాధించాలి? మానవుడు శాంతిని, సుఖమును, ఆనందమును అనుభవించవలెనంటె దేనిని మనము పొందాలి? ఇది యీనాడు అత్యవసరమైన ప్రశ్న. మనము యీనాడు సాధించవలసినది దైవప్రీతి.

దైవము అవతరించుటయు కష్టములను, దుఃఖములను బాధల నివారించి, దుర్మార్గులను హతము జేసి, సన్మార్గులను రక్షించే నిమిత్తమని యనేక పురాణములు, అనేక మంది పెద్దలు బోధిస్తూ వచ్చారు. ఇది సరికాదు. ఈ యొక్క భావము దీనికి విరుద్ధముగా వుండేది. భగవంతుడు అవతరించుటయు ప్రేమను బోధించె నిమిత్తమే. ప్రేమనునే నిమిత్తమే. ప్రేమనగా ఏమిటి అని ప్రజలకు బోధించే నిమిత్తమై. కనుకనే అట్టి ప్రేమను మనము పొందినప్పుడే మనకు దుఃఖములు దూరమవుతాయి. పాపములు అంతర్ధానమైపోతాయి. భీతి అనేది మనచెంతకు చేరదు. కనుకనే మనము నేర్వవలసినది దైవప్రీతి. ఎక్కడ దైవప్రీతి కలదో అక్కడనే పాపభీతి సహజముగా నీడవలె వెంటాడుతుంది. ఈ రెండింటి యొక్క విక్రత చేతనే సమాజమందు ఒక నీతి ఏర్పడుతుంది. ఈ మూమూర్తులను ప్రేమించుటయే మానవుని ప్రధాన కర్తవ్యము. అవియే దైవప్రీతి, పాపభీతి, సమాజనీతి. వీటిని పొందాలంటే దీనికి తగిన సాధన యేమిటి మార్గమేమిటి?

సాధన అని చెబుతూ వచ్చారు. సాధన అనగా యేమిటి? మన లక్ష్యమును సన్నిహితం గావించుకోటమే సాధన. మనము ఒక వస్తువును ఆశించినప్పుడు ఆశించిన వస్తువును సన్నిహితంగావించుకోవాలంటే కొన్ని రకములైన క్రియలాచరించాలి. మనము ప్రేమించే వస్తువుయొక్క విశిష్టతను గుర్తించి దానిపైన విశ్వాసము పెంచుకోవాలి. ప్రేమ యే లేకపోతే విశ్వాసము దేనిపైన కుదరదు. ప్రేమ విశ్వాసముల యొక్క చేరిక యిందులో ఒకవిధమైన భక్తిగా యేర్పడుతుంది. తద్వారా దానిని పొందే నిమిత్తమై క్రియలలో మనము ప్రవేశిస్తాము. కనుక ప్రేమనే భక్తి. దీని యొక్క విశిష్టతపై నున్న విశ్వాసమే జ్ఞానము. ఈ రెండింటిని అనుభవించే నిమిత్తమై ఆచరించే క్రియలే కర్మలు. కనుక భక్తి జ్ఞాన కర్మల యొక్క సమ్మిళితమైన స్వరూపమే ఉపాసన అని చెప్తూవచ్చారు.

ఈనాడు మానవుడు ద్వైతమును అభివృద్ధిపరచుకుంటూ పోతున్నాడు. ద్వైతము యేనాటికి మన దుఃఖమును దూరము చేయలేదు. దుఃఖమును మరింత అభివృద్ధి గావించుతుంది. ఆనందమునకు అత్యంత దూరము చేస్తుంది. కనుక యీనాడు మనము అద్వైతమనే ఏకత్వమును వహించుటకు తగిన కృషి చేయాలి. ఆ ఏకత్వము [illegible]. అదియే ప్రేమ. ఈ ప్రేమకు ఫలితము గాని, యీ ప్రేమకు మార్గము గాని ప్రేమకు సాధన గాని ప్రేమనే. మన ప్రేమను యింత పెంచుకుంటూ పెంచుకుంటూ

729078803

[illegible]కం పోదుమో, మన యొక్క ఆనందము అంత పెరుగుతూ పెరుగుతూ పోతుంది. ఈనాటి మన ప్రేమను సంకుచితము గావించుకుంటూ వున్నాము. నేను నావారు అనే దానిని హద్దుగా యేర్పరచుకొంటున్నాము. ఈ పరిమితిని దాటి అనేకత్వమైన మానవత్వములో వున్న దివ్యత్వము ఒక్కటే అనే సత్యాన్ని గుర్తించి అందరిని ప్రేమించాలి. అందరి యందు అంతర్యామిలో వున్న ప్రేమ ఒక్కటే కనుకనే ఉపనిషత్తులు అణోరణీయాన్ మహతో మహీయాన్ అన్నాయి.

సూక్ష్మమైనట్టి అణువున సూక్ష్మమగుచు
మేటి వస్తువు నందున మేటి యగుచు
అంతటను సర్వసాక్షియై అలరునట్టి
ఆత్మయే బ్రహ్మ బ్రహ్మయే ఆత్మయగును.

ఈ ప్రకృతి స్వాభావికముగానే తన యొక్క కర్తవ్యమును నిర్వర్తిస్తూ వస్తుంది. దీనిని మరొకరు శిక్షించటము గాని, నశింప చేయటంగాని, ప్రోత్సహింప చేయటంగాని సాధ్యము కాదు. ఇది ప్రకృతి యొక్క స్వభావము. ఇది పెరిగి తరగని అవ్యయత్వమైన ఆత్మతత్వము. ఇట్టి పరతత్వమును ప్రకృతికి ప్రబోధించి దీనికి కొన్ని రకములైన గుణములను సృష్టించుకుంటూ వచ్చింది. అవియే సత్వ రజో తమో గుణములు. ఈ గుణములను ప్రకృతియందు వ్యాపింప చేయవలెనన్న దానికి కొన్ని ఉపాధులు అత్యవసరము. ఆ వుపాధులే బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులనే పేరుతో ప్రకటితము చేస్తూ వచ్చింది. బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులు కేవలం దేహధారులు కాదు. ఇవి కేవలము గుణముల స్వరూపులు. ఇటువంటి గుణముల యొక్క ఆకారమును ధరించిన దివ్య స్వరూపములే యీ బ్రహ్మతత్వము, ఈశ్వరతత్వము, విష్ణుతత్వము. కనుక యీ బ్రహ్మతత్వమనగా యేదో ఒక విధమైన నాలుగు ముఖుడుగా వుండి జగత్తునంతా సృష్టిస్తున్నాడు అని పురాణములు మనకు పెడమార్గము చూపుతూ వచ్చింది. కాదు. కాదు ఈ ముమ్మూర్తులు మనయొక్క గుణస్వరూపులే. ప్రాకృతమైన శక్తులు ఐదు వుంటున్నవి. భూమి, జలము, అగ్ని, వాయువు, ఆకాశము. అయితే వీనిని సృష్టిక్రమమునా భావించటానికి పూనుకున్నప్పుడు దీనికి విరుద్ధమైన పదములుగా యేర్పడుతుంది. ఆకాశము, గాలి, అగ్ని, జలము, భూమి. అది విరుద్ధముగా తిరుగుతుంది. ఈ సృష్టిక్రమము ననుసరించి ఒక విధముగాను, కేవలము అనుభవము యొక్క క్రమము గురించి మరొక విధముగాను ప్రకృతి మనకు నిరూపిస్తూ వచ్చింది. అదే విధముగ బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వర అనే అనుభూతికి సంబంధించిన యీ ఉపాధులను, యీ సృష్టిక్రమముగా మనము మార్చినప్పుడు ఈశ్వర, విష్ణు, బ్రహ్మగా రూపొందింది.

ఇక్కడ ఈశ్వరత్వమనగా ఏమిటి? ఈశ్వర స్సర్వభూతానాం అన్నది గీత. ఈశ్వరుడు అనగా హృదయేశ్వరుడు అని పేరు. సర్వుల హృదయములను ప్రకాశింపచేయువాడు. కనుక అందరి హృదయములందు ఈశ్వరత్వమనే దివ్యశక్తి వుంటుంది. ఈ హృదయమునే శృతులంతా ఆత్మ అని పిలుస్తూ వచ్చాయి. ఈ హృదయము నుండి మనస్సు ఆవిర్భవిస్తూ వచ్చింది. ఈ మనస్సే విష్ణుత్వమని. విష్ణు అనగా సర్వవ్యాపకుడు అని దీని అర్థము.

729078804

మనోమూలమిదం జగత్ అనగా మనస్సు జగత్తంతా వ్యాపించినది. కనుక యీ మనస్సునకే విష్ణు స్వరూపమని పేరు. ఈ విష్ణువు నాభినుండి ఉద్భవించినవాడు బ్రహ్మయని ప్రజలయొక్క విశ్వాసము. కానీ యీ మనస్సునుండి ఆవిర్భవించినదే వాక్కు. వాక్కే బ్రహ్మస్వరూపము. కనుకనే బ్రహ్మను

శబ్దబ్రహ్మమయీ చరాచరమయీ జ్యోతిర్మయీ వాఙ్మయీ

నిత్యానందమయీ పరాత్పరమయీ మాయామయీ శ్రీమయీ

అని వాక్కునకు బ్రహ్మతత్వముగా పోల్చుకుంటూ వచ్చారు. కనుక ఈశ్వర, విష్ణు, బ్రహ్మ అనగా యేమి? హృదయమే ఈశ్వరుడు. మనస్సే విష్ణువు. వాక్కే బ్రహ్మ. ఈ మూడింటి యొక్క సమ్మిళిత మైన స్వరూపమే దివ్యత్వమైన ఆత్మతత్వము. కనుక యీ బ్రహ్మయే మనకు గురువు. విష్ణువే మన గురువు. ఈశ్వరుడే మనకు గురువు. అనే తత్వములోపల దీనిని ఏకత్వముగా భావిస్తూ వచ్చారు. ఇట్టి పవిత్రమైన అర్థములతో కూడిన ఒక శ్లోకమునకు ఏదో గురుత్వమును ఒక అల్ప మైనదిగా మనము భావించి, దీనిని అనేకత్వముగా మనము విభజించి, నానాత్వమును స్వీకరించి అర్థమును విస్మరిస్తూ వస్తున్నాము.

గురుర్ బ్రహ్మ గురుర్ విష్ణుః గురుర్ దేవో మహేశ్వరః

గురుః సాక్షాత్ పరబ్రహ్మ తస్మై శ్రీ గురవే నమః.

దీని అంతరార్థమేమిటి? గురుర్ బ్రహ్మ సృష్టికర్త కాదు. వాక్కే మనకు నిజమైన గురువు. గురుర్ విష్ణుః మనస్సు, సర్వవ్యాపకమైన మనస్సు, సర్వత్రా తిరిగే మనస్సు. సర్వభూతములందు వుండే మనసు. సర్వక్షేత్రములయందు ప్రతిష్ఠ అయి వుండిన మనసు. అదే విష్ణుత్వము. గురుర్ దేవో మహేశ్వరః. అదే హృదయస్థానము. గురు సాక్షాత్ పరబ్రహ్మ తస్మైశ్రీగురవేనమః. ఈ మూడింటి యొక్క ఏకత్వమైన దివ్యత్వమే ఆత్మతత్వము. అదే మనకు గురువు అని చెప్పారు.

గురుత్వమనగా అర్థమేమిటి? అంధకారము నిర్మూలము గావించే తత్వమే యీ గురుత్వము. కనుక యీ మూడుగుణములుండినంత వరకు అంధకారము తప్పు దు కాదు. కనుకనే యీ మూడు గుణములకు అతీతమైన స్థాయిని మనము పొందినప్పుడే దానికే గురుత్వమన్నారు. బోధించటం కాదు. లేక యీ మూడు గుణముల యొక్క ఏకత్వము ను భావించినప్పుడే యిదే నిజమైన గురుబోధ. ఈ మూడింటి యొక్క ఏకత్వము, అదే మహా త్మ, సర్వభూతాంతరాత్మ, అది నిజమైన ఆత్మతత్వము. సర్వులయందు వుండినది ఒక్కటే. అటువంటి సర్వభూతాంతరాత్మ, యిలాంటి ఏకత్వమును మనము విస్మరించి, భిన్నత్వాన్ని అభి వృద్ధి పరచుకొని అశాంతికి గురైపోతున్నాము.

త్రిగుణముల యొక్క వికారము చేతనే యీప్రపంచము సృష్టిం పబడి, పోషింపబడి, నశింపబడుతోంది. ఈ సృష్టికంతయు త్రిగుణములే పునాదులు. త్రిగుణములే ఆధారములు. త్రిగుణములే ప్రాణములు. ఈ త్రిగుణముల యొక్క స్వరూ ప స్వభావములతో యీప్రకృతి యొక్క తత్వము వికసిస్తూ వస్తున్నది. ఈ త్రిగుణముల యొక్క కల్పితమైన సముదాయమే యీ ప్రపంచము. కనుక వేదము త్రిగుణముల యొక్క

729078805

[illegible] స్వభావములతో, విశేష వికారములతో, విలాస హాసాలతో యీ జగత్తును ప్రకటింపజేస్తూ [illegible]ది. కనుక జగత్తంతయూ త్రిగుణములయొక్క చేరికనే. దీనినే మూడు రంగులుగా, మూడు [illegible]లుగా విభజిస్తూ వచ్చారు. సత్వగుణము. సత్వగుణము విష్ణువని భ్రమిస్తున్నారు యీనాటి [illegible]. సత్వగుణము విష్ణువు కాదు. అదియే ఈశ్వరత్వము. ఇది మాయలు లోబడనిది. ఇది యో[illegible]ద్రలో చిత్ శక్తిని సంపాదించి కేవలం శుద్ధత్వంగా రూపొందుతూ వస్తుంది. కనుకనే శుద్ధతత్వ [illegible] ఈశ్వరత్వము. ఇదే మానవుని ప్రతి హృదయమును వికసింప చేస్తూ, ప్రకాశింప చేస్తూ వుం[illegible]. ఇదే సత్వగుణము. సత్వగుణమునకు తెలుపు రంగు.

ఇంక రజోగుణము. రజోగుణమనగా యేమి? రాగములచేత, విరాగ[illegible]చేత విజృంభించేది. రజోగుణము బ్రహ్మ అని చెబుతూ వచ్చారు. అది సరికాదు. రజోగు[illegible] విష్ణువే. శంఖు చక్ర గదా పద్మములతో కూడినది కనుక విష్ణుత్వమనగా కేవలము అలం[illegible]పము. కనుకనే విష్ణువునకు విశ్వంభరుడని పేరు వచ్చింది. విశ్వంభర అనగా విశ్వము [illegible]వాడు. విశ్వమును పాలించేవాడు. రాజ్యమును పాలించేవాడు రాజు. రజోగుణముల [illegible] కూడినవాడు విష్ణువు. రంగు ఎరుపు.

ఇంక బ్రహ్మ. కేవలము రజోగుణమన్నారు. కాదు. కాదు. తమోగుణమే. [illegible]గుణమనగా యేమిటి? మూర్ఖత్వముతో కూడినది. ఇంతే కాదు. కేవలము అంధకారము [illegible]డినది. ఇది మమకార అభిమానములతో కూడినది. మమకార అభిమానముండిన [illegible] సృష్టి జరుగుతూ వుంటుంది. మమకార అభిమానములు లేనిచో సృష్టియే జరుగదు [illegible] అభిమానములో తమోగుణము యొక్క లక్షణములు. ఈ తమోగుణమునకు నలు[illegible], తెలుపు, ఎరుపు, నలుపు యీ మూడు రంగులే ప్రధానమైన రంగులు. మిగిలిన అన్ని [illegible] యీ మూడు రంగులలో యేకమైనట్టివే. అదే విధముగనే లోకములోపల సత్వగుణ[illegible] కలిగినవారు, రజోగుణము కలిగిన వారు, తమోగుణము కలిగినవారు. మూడు విధము[illegible] వర్ణములతో సృష్టింపబడుతూ వచ్చింది. మిగిలిన అన్నిరంగులు కూడను యీ మూడు రం[illegible] యిమిడి వున్నాయి.

అయితే యీ వర్ణములను, యీ విధమైన పరిస్థితులను, ఏకత్వము [illegible]చటానికి ఒక్కటే ఒక మార్గము. దీనిని విచారణ చేస్తూ కొన్ని మార్గములను ఋషులు [illegible]స్తూ వచ్చారు. అవి ఐదు మార్గములు. సత్యవతి, అంగవతి, అన్నవతి, నిదానవతి, ఏక[illegible]నే. ఈ సత్యవతి అనేది ఒక సాధన. ఏమిటి యీ సాధన. పాలలో వెన్నయే విధముగా [illegible] చుక్కయందును లీనమై వుంటున్నదో అదే విధముగా సర్వత్ర, సర్వప్రాణులయందు [illegible]పదార్థములందు దైవత్వము సూక్ష్మరూపముతో వున్నదనే సత్యమును నిరూపణ చేసేది. [illegible] భగవంతుడనగా సర్వాంతర్యామి, సర్వభూతాంతరాత్మ, సర్వజ్ఞుడనే సత్యమును నిరూపిం[illegible] సత్యవతీ సాధనా మార్గము. కనుక భగవంతుడు యేదో ఒక ప్రత్యేకమైన స్థానమునందు [illegible]నని, ఒక వ్యక్తియందున్నాడనిగాని, ఒక జీవుని యందున్నాడనిగాని భేదమును పాటించ

729078806

దేవుడు సర్వత్రా వుంటున్నాడు. కనుక సర్వజీవుల యందు వుండినది పరమాత్మ అనే సత్యాన్ని గుర్తించి ప్రవర్తించటమే యీ సత్యవతీ సాధనయొక్క సరియైన అంతరార్థము.

ఇంక అంగవతీ సాధన. అనగా పంచభూతములుంటున్నవి. ఆకాశము, వాయువు, అగ్ని, జలము, పృథ్వి. ఈ ఐదింటి యందును దైవము ఒక్కొక్కరూపు ధరించి ఒక్కొక్క రూపములో వుంటున్నాడు. ఆకాశమనే యీ ప్రకృతియొక్క శక్తి నందు ఓంకారమనే శబ్దస్వరూపుడై వుంటున్నాడు. శబ్దమునకు ఆధారము, శబ్దమునకు నిలయము ఆకాశమే. కనుక ప్రణవ స్వరూపమే ఇది ఆకాశమునుండి ఆవిర్భవించినది. వాయువు. ఇందులోపల జీవశక్తి యిమిడి వుంటుంది. దీనినే ఆక్సిజన్, హైడ్రోజన్ అని చెప్తూవుంటారు. ఈ ఆక్సిజన్ గాలియొక్క చిత్ శక్తియే. గాలిలో భగవంతుడు ప్రాణస్వరూపుడుగా వుంటున్నాడు. నిత్యజీవితములో ఎవరైనా గుర్తించేది. ఎవరైనా స్పృహ తప్పి పడిపోయినప్పుడు కొంచెం దూరం పొమ్మని గాలి విసురుతాము. ఆగాలి వల్ల ప్రాణశక్తి అందులో వృద్ధివిస్తుంది. ఇదే గాలియొక్క అనుభూతి. కనుక గాలిలో భగవంతుడు ప్రాణశక్తిగా వుంటున్నాడు.

అగ్నిలో హెచ్చరిక శక్తిగా వుంటున్నాడు. ఏకాంతం అగ్ని యొక్కడ వుంటున్నప్పటికి చాలా జాగ్రత్తగా వుంటాము. తెలిసో, తెలియకో చేయిపెట్టిన క్షణమే మనకు జాగ్రత్త బయటపడుతుంది. అగ్నిలో జాగ్రత్ స్వరూపుడుగా వుంటున్నాడు.

జలములో ప్రజ్ఞాశక్తిగా వుంటున్నాడు. అదియే ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ. ఆ ఈ ప్రజ్ఞ అనేది జలము ద్వారానే మనకు ఆవిర్భవిస్తూ వుంటుంది. స్పృహతప్పి పడిపోయినప్పుడు పడినవారికి జలము త్రాపుతారు. జలము తలపైన జల్లుతారు. ఇది కొంచెం ప్రజ్ఞాశక్తిని తెప్పిస్తుంది.

ఐదవది ప్రకృతి. ప్రకృతి యందు చైతన్యశక్తి వుంటున్నది. కనుక యీ ప్రజ్ఞాశక్తి, జాగ్రత్శక్తి, చేతనాశక్తి, శబ్దశక్తి, జీవశక్తి యీ ఐదు కూడను భగవంతుని యొక్క స్వరూపములే. ఈ పంచభూతములే పరమాత్మ యొక్క స్వరూపమని విశ్వసించి ఆరాధించేవారే అంగవతీ సాధకులని చెప్తూవచ్చారు.

అన్యవతి. మూడవది. కొన్ని గుర్తులను కొన్ని చిహ్నములను ఆధారము చేసుకొని భగవంతుని ఆరాధించేవారు. ఈశ్వరుడనగా కేవలము త్రిశూలధారి, ఢమరుకము, త్రినేత్రము అనే కొన్ని గుర్తులను తీసుకొని యీ శివునియొక్క స్వరూపమని భావిస్తూ వుంటారు. శ్రీరాముడనగా కోదండమును ధరించినవాడని గుర్తుపెట్టుకుంటారు. కృష్ణుడనగా కేవలము మురళి ధరించినవాడు నెమలి పింఛమును ధరించినవాడు అంటారు. ఈ విధముగా ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క రూపానికి ఒక్కొక్క చిహ్నంగా భావించుకునేదే అన్యవతి.

ఇంక నిదానవతి. దీనిని యీనాడు లోకములో సామాన్యముగా ప్రతి మానవుడు సాధనలో పాల్గొంటూ వుంటాడు. అదియే

శ్రవణం కీర్తనం విష్ణోస్మరణం పాదసేవనం
అర్చనం వందనం దాస్యం సఖ్యమాత్మనివేదనం.

[illegible] విధమార్గములో నిదానవతి యొక్క సాధనలని భావిస్తూ వచ్చారు.

స్వరూపాత్మక జ్ఞానము ఖిదవడి. సర్వతః పాణి పాదం తత్సర్వక్షి శిరోముఖమ్ అనగా ప్రతి అంగము కూడను, ప్రతివ్యక్తి కూడను ఈశ్వర స్వరూపమే. దివ్యమైన భగవత్ స్వరూపమే. ఇది ఏకత్వమైన ఆత్మతత్వమని నిరూపిస్తూ వచ్చారు. అన్నిపాదములు ఆతనివే, అన్ని హస్తములు ఆతనివే అన్ని శిరస్సులు ఆతనివే, అన్ని నేత్రములు ఆతనివే. అనగా మానవుల యొక్క స్వరూపమంతా దైవము యొక్క స్వరూపమంటే. కనుక ఏకోవాసి సర్వభూతాంతరాత్మ అన్నారు. అందరూ దైవ స్వరూపులే. దైవము నుండి ఆవిర్భవించిన ఈ మానవత్వము దైవత్వమంగా మనము విశ్వసించటానికి తగిన కృషి చేయాలి.

ప్రేమస్వరూపులారా. మానవుని యందున్న మానవత్వమును గుర్తించుకోలేని మూర్ఖుడు, మానవత్వము యందున్న దైవత్వమును యేరీతిగా గుర్తించగలడు. మానవుని యందున్న మానవత్వమును మొట్టమొదట గుర్తించటానికి ప్రయత్నించాలి. అప్పుడే దివ్యత్వమనేది మనకు అర్థమవుతుంది. ఇదే నిజమైన విద్య. విద్య అనగా దయా మయునిగా తీర్చిదిద్దేదే విద్య. మనము ప్రార్థనా ప్రార్థన అంటున్నాము. ప్రార్థన అనగా యేమిటి? యాచించటము కాదు. ఆత్మానందమునకు చిహ్నము. మేల్కొపటము. అనంతత్వాన్ని ప్రసరింప చేయటము. ఆనందములో మునగటము. అంతేకాని ప్రార్థనలు చెప్పి హృదయములేని ప్రార్థన ప్రయోజనము లేదు. మాటలు లేని హృదయమైనా భగవంతుడు అంగీకరిస్తాడు. హృదయములేని మాటలు, ప్రార్థనలు అంగీకరించడు. అందుకనే హృదయేశ అన్నారు. హృదయేశుని యొక్క తత్వాన్ని మనము విశ్వసించినప్పుడే ఈ దివ్యత్వమనేది కొంతవరకు ప్రకాశింప చేయగలుగుతాము. ఎవరిని దూషించినా భగవంతుని దూషించినట్లే. ఎవరిని ప్రేమించినా భగవంతుని ప్రేమించినట్లే. కనుక ప్రేమతత్వమును మనము పెంచుకోవాలి. ఈ అసూయ అనే దానవత్వాన్ని మాత్రము మనము యేమాత్రము ప్రవేశింప చేయరాదు. అసూయ చేరిన మానవుని హృదయము విజ్ఞానమును నశింప చేస్తుంది. రెండవది మరొకటి వుంటున్నది. ఈ రోగమునకు యే ఔషధము పని చేయదు. ఏ వైద్యుడు దీనిని నయము చేయలేడు. ఏ వైద్యమునకు లొంగనిది ఒకటి వుంటున్నది. అదే అహంకారము. ఈ అసూయ, అహంకారము మానవుని యందు వుండినంత వరకు ఆత్మజ్ఞానమనేది గాని, విజ్ఞాన ప్రజ్ఞాన, సుజ్ఞాన మనేది కాని వికసించటానికి అవకాశము లేదు. ఈ రెండు భూతములు చేరటం చేతనే మానవత్వమును వారు విశ్వసించలేక పోతున్నారు. మానవత్వమును గుర్తించలేక పోతున్నారు. మనదేహమనేది ఒక దేవాలయమే. ఈ దేహమనే దేవాలయములో హృదయమనే స్థానములోపల దివ్యత్వమనే ఈశ్వరత్వము వుంటున్నది. ఈ త్రిగుణ స్వరూపములైన బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులు ఇందులో నివాసము వుంటున్నారు. బ్రహ్మ ఒకచోట, విష్ణువు వైకుంఠములో వున్నాడు స్వర్గములో వున్నాడు. ఈశ్వరుడు కైలాసములో వున్నాడు ఈ విధముగా భ్రమించుకోటం కేవలము అజ్ఞానము యొక్క లక్షణము. వాళ్లు కూడా ఒక్కొక్క కాలనీలంటా కట్టుకొని ఒక్కొక్క దగ్గర వుంటున్నారంటే వారికి మానవులకు ఇంక భేదమేమి. నాకు కైలాసము, నీకు స్వర్గము, నాకు వైకుంఠమని వారిలో కూడా భేదము వుంటుంటే

7290788Ø8

[illegible] మానవులకంటె హెచ్చైనవారు ఎట్లా అవుతారు. గుణోపాధి స్వరూపుడైన ప్రతి మానవుని యందు
[illegible]మూర్తులుగా రూపొందుతూ వస్తున్నారు. కనుక దేహమనే దేవాలయము ఒక్కచోట కట్టినది
[illegible] moving temple. ఎక్కడకు వెళ్ళినా అక్కడ కూడా వుంటున్నది our temple. కనుక
[illegible]వంతుడు మన జంటనే, వెంటనే, యింటనే, కంటనే వుంటున్నాడనే సత్యాన్ని మనము గుర్తించి
[illegible]చటానికి ప్రయత్నించాలి. మనమే దైవస్వరూపులము. అంతవరకు మనము పోయినప్పుడే ఆ
[illegible]ర్థమైన పూర్ణత్వమందు మనము పొందగలము. ఆ పూర్ణత్వమును మనము గుర్తించగలము.
[illegible]వరకు పోకుండా, కేవలము వుండిన స్థానములోనే వుంటుండి చెట్టిబాబు చెప్పినట్లుగా
[illegible] చూచినా doubting Thomas అన్నింటి యందు doubts, doubts. ఈ doubts
[illegible]సేనంత వరకు వానికి మాత్రము శాంతిసుఖములు లభించవు. దైవము మనమే మనమే దైవ
[illegible] అనే సత్యాన్ని మనము విశ్వసించి ప్రతి కర్మయందు మనము ఏకత్వమును భావించాలి.

దివ్యాత్మస్వరూపులారా! ముఖ్యముగా మనము అనేక విధములైన సాధ
[illegible] చేస్తున్నాము. యింకా పైన సాధనలతో కాదు ఆచరణలో పెట్టాలి. ఏది చెబుతున్నామో, ఏది తలం
[illegible]చున్నామో, యేది మనము చేస్తున్నామో యీ మూడింటి యొక్క ఏకత్వమును మనము నిరూపిం
[illegible] అదే The Proper Study of mankind is man. అప్పుడు నీవు మానవునిగా రూపొం
[illegible]దావు. ఈ మూడింటి యొక్క ఏకత్వము కాకపోతే మనస్ అన్యత్, వచస్ అన్యత్, కర్మణ్ అన్యత్
[illegible]త్మనాం. నీవు దురాత్ముడుగా మారిపోతావు. అందువారికే heart, head, hand అనే 3H
[illegible] డింటి యందు సరైన ఆచరణ మనము ఆదర్శము నిరూపించాలి. కనుకనే యీనాడు
[illegible]కమంతా కేవలము ఆడంబరముగా రూపొందుతూ వుంటున్నది. కావలసినన్ని ఉపన్యాసము
[illegible] చెబుతున్నాము. కావలసినన్ని సేవలు చేస్తున్నాము. భజనలు జరుపుతున్నాము. యింకా యింకా
[illegible]నేక విధములైన సాధనలు చేస్తున్నాము. యిన్ని చేసి ప్రయోజనమేమిటి? యీ మూడింటి
[illegible]త్వము లేక. ఈ సత్వరజోతమో గుణముల యొక్క ఏకత్వము మనము అనుభవించాలి.
[illegible]డే మనకు ఆనందము. అప్పుడే మనకు ఆత్మసందర్శనము. ఆత్మకు మనము ప్రత్యేకము
[illegible] మనము ఒకచోటుకు పోనక్కరలేదు. ఈ ఆత్మ ఒక చోటునుండి మరొక చోటుకు కది
[illegible] కాదు. దైవము ఎక్కడి నుంచో వచ్చి ఆదర్శము యిస్తాడని భావించరాదు. సర్వత్ర వుం
[illegible] వానికి ప్రయాణము చేయవలసిన అవసరము యేముంటున్నది. రాక పోకలు లేని
[illegible] కైవల్యము. కనుక మనము ఆచరించినప్పుడు దానికి మనము అర్హులమవుతాము.
[illegible]మత్యము కావాలి. ఏకత్వముతో ఆనందము యిమిడి వుంటున్నది.

ఐకమత్యమే సుఖమందరి క్షేమంబు
ఎంతకార్యమైన నెగ్గవచ్చు
చిన్న చీమలన్ని సర్పంబునున్ బట్టి
చంపుచుండుటు లేదె జగతియందు.

[illegible]కమత్యముగా అందరూ ఒక్కటిగా చేరేవారంటే ఎంతసుఖము. నా వెనుక యింకా పదిమ

729078809

[illegible] వున్నారనే ధైర్యము, ఆనందము, ఉత్సాహము, ప్రోత్సాహము చేకూరుస్తుంది. అందరు ఐకమత్యము [illegible] చేసి యెంతటి కార్యమునైనా మనము సాధించవచ్చు. చిన్న చిన్న చీమలన్నీ పెద్ద సర్పాన్ని [illegible]స్తుండేది మనము చూస్తున్నాము. కనుక మానవత్వమనేది ఐకమత్యముగా వుంటుంటే మనకు సాధించలేనిది యేముంటుంది జగత్తులో. ఈ ఐకమత్యము ఎప్పుడు మనకు లభిస్తుంది. మన హృదయాలు పవిత్రము గావించుకున్నప్పుడే ఐకమత్యము మనకు లభిస్తుంది. ఈ హృదయాలు పవిత్రమైనప్పుడే దివ్యత్వమనేది అందులో ప్రవేశింప చేసుకుంటాము. కనుక unity unity నుండి purity, purity నుండి divinity ఈ మూడింటి యందు మనము అభివృద్ధి కావాలి. కాని యీనాడు మనము unity లేదు, purity లేదు divinity లేదు [illegible] communityని పట్టుకొని అల్లాడుతున్నాము వీడు నావాడు వాడు నావాడని. యిది మనము సాధించవలసినది. ఈ తుచ్ఛమైన భావములు దూరము చేసి మనమందరము ఒకే దైవము బిడ్డలము, మన అందరియందు వున్న దైవము ఒక్కడే. జాతి, మతము, కులము [illegible] అనే వాటిని దూరమునెట్టి అందరూ అన్నదమ్ములవలె, ఒక ఆత్మస్వరూపము వలె మెలగినప్పుడే మానవత్వము. ఆనాడే దేశము నిత్యకల్యాణముగా రూపొందుతుంది. కనుక యీ [illegible] చితమైన భావములు మనము నెట్టివేయాలి. అందరిని ప్రేమిస్తూ ప్రేమిస్తూ రావాలి. అంతే [illegible] ఆకారమైన ప్రేమలో పోయి ప్రమాదములు కాని తెచ్చుకో కూడదు. అసూయ ద్వేషము లేకుండా చూసుకోవాలి. ఈ విధమైన దైవ తత్వమును మనము పెంచుకోవాలి. అప్పుడే మన యొక్క జీవితము, మన యొక్క దివ్యత్వము ఏకత్వముగా మారిపోయి ఆనందము చేకూరుస్తుంది.

ప్రేమస్వరూపులారా! ఏదో గురుపూర్ణిమ, గురుపూర్ణిమ అనుకొని ఏవో [illegible]మైన గురువులనంతా చేర్చుకొని, ఏదో కొన్ని పూజలు పునస్కారములని యీ అల్పమైన కార్యములో మన జీవితమును మరింత వ్యర్థము చేయరాదు. గురువు ఒక్కడే. దైవము ఒక్కడే గురువు. [illegible] అది నీవే. ఆ గురుత్వమనే దైవత్వము నీలోనే వుంటుండ నీవు ఎక్కడో బయటి ప్రపంచములో వెతకటానికి ప్రయత్నిస్తున్నావు. బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వర స్వరూపులు నీయొక్క గుణములే. [illegible]హారము చేసేది కాని, పోషించేది గాని, రక్షించేది యీ గుణములే. మన ప్రవర్తనలు సక్రమమైన మార్గములో పెట్టుకున్నప్పుడు అదే రక్షిస్తుంది. అదే విష్ణుత్వముగా మారిపోతుంది.

పాపమనగ వేరు పరదేశమున లేదు
తాను చేయుపనుల తగిలియుండు
దేవుడనగ వేరు దేశమందున లేడు
తాను చేయు పనుల తగిలియుండు.

[illegible] పాపము, దేవుడు అని ప్రత్యేకముగా ఎక్కడో లేదు. మనము చేసే పనులయందే మన [illegible]ల్పములయందే అవి ఆయా స్వరూపాల్ని ధరిస్తున్నాయి. అలాంటి తత్వమును మనము [illegible] విశ్వసించాలి. నా మంచికి నా చెడ్డకు నా ప్రవర్తనే కారణము. నా అధఃపతనమునకు [illegible] నా అభివృద్ధికి గాని నా గుణములే కారణము. కనుక మన గుణములను సక్రమమైన

7290718810

మార్గములో ప్రవేశపెట్టుకోవాలి అనే సమాధానము నేను నీకే చెప్పుకోవాలి. కనుక మన కష్టములు దూరము చేసుకోటానికి గాని, సుఖమును సమీపింప చేసుకోటానికి గాని మన ప్రవర్తనయే కారణము.

ప్రేమస్వరూపులారా! సర్వమతముల సారము, సర్వమార్గముల గమ్యము సర్వ ఉపదేశముల తత్వము ప్రేమ ఒక్కటే. ప్రేమ ఒక్కటే. ఆప్రేమ తత్వమును మనము యీనాడు అభివృద్ధి గావించుకోవాలి. మనము యితరుల యొక్క నూరు దోషములు వెతికే దానికంటె తనయందున్న ఒక్క దోషమును వెతుక్కొంటె ధన్యుడౌతాడు. కాని అలాంటి పవిత్రమైన పని యితను చేయుటంలేదు. యితరుల యొక్క దోషములను ఏరుకుంటమే ప్రధాన కర్తవ్యముగా విశ్వసిస్తున్నాడు. నీ దోషమును నీవు తెలుసుకో. దాన్ని తీసివేయి. ఉత్తమమైన భావములను పెంచుకో. ఇది ప్రేమద్వారానే ప్రాప్తిస్తుంది కాని మరొక మార్గములో మనకు లభ్యము కాదు. దివ్యాత్మస్వరూపులారా! ఎలాంటి కష్టసమయమునందుగాని, ఎలాంటి బాధలయందుగాని, ఎలాంటి పరిస్థితులయందుగాని దైవమును వదలకూడదు. దైవము ఒక్కడే.

హెచ్చుగ సంపదలొచ్చినగాని - ఏనుగు గుఱ్ఱము పెక్కినగాని
పిచ్చోడని పేరొచ్చినగాని - ప్రియముతో పెద్దలు పొగిడినగాని॥
దేవుని మరువకురా - ఉన్నది దైవము ఒక్కడురా।
దుష్టజనులు దూషించినగాని - దోషరహితుడై వుండినగాని
కష్టము లెన్నో వచ్చినగాని - కాయము వ్యాధుల చిక్కినగాని
దైవము వదలకురా - ఉన్నది దైవము ఒక్కడురా.
యోగాభ్యాసము చేసినగాని - భాగవతాదులు చదివినగాని
పండితుడని బిరుదొచ్చినగాని - పాపిష్టుడని అన్ననుగాని
దేవుని వదలకురా - ఉన్నది దైవము ఒక్కడురా.
నిందకు లోబడి నిలచినగాని - నిందు చదువులెంచ డివినగాని
నిందు కొండపై యుండుమురా - నీవు ఎండని కుండగ వుండురా.
దైవము వదలకురా - ఉన్నది దైవము ఒక్కడురా.

అలాంటి దైవత్వమును మనము యేనాటికి మరువకూడదు. ఉన్నది ఒకే దైవమనే సత్యమును మనము గుర్తించాలి. నాలోపల వెలుపల సర్వత్ర వుండినది దైవమే అనే సత్యమును గుర్తించాలి. కేవలము నీ దేహతత్వమును మాత్రమే గుర్తించుకొని నేను మానవుడనని ఆలోచన చేయకూడదు.

జనుడు తనను తాను - నరుడని యే తలచినాడు
ఏదెరిగిన నరజన్మము - సార్థకమో నో తెలియలేదు
నరజన్మమునందు పుట్టి - నరజన్మమునందు పెరిగి
నరసింగములైనవారు - లోతిసంగతి మరచినారు
కులమత భేదములు పెంచి - అసురత్వము స్వీకరించి

729078811

సమరాలను స్వాగతించి - శాంతి సభలు జరుపుతారు
తనకొరకై బ్రతుకువాడు - మనుజుడె కాదురా.

[illegible]ము బ్రతికేవాడు మానవుడెలాడా. కనుక జగత్తు కోసం మనము బ్రతకాలి. జగత్తే లేక [illegible] ఎక్కడవుంటాము. కనుక జగత్తులో మనము ఒక్కరనే సత్యాన్ని గుర్తించాలి. సమాజ [illegible]పైనా అయిపోనీ నేను బాగుండాలంటే నీబాగు ఎక్కడనుండి వస్తుంది. కనుక మనము ఏకా [illegible]ంచటమనేది సంకుచితమైన జీవితము. దైవమనే పదమునకు అర్ధము సమిష్టిస్వ [illegible]. అనగా దృశ్యకల్పితమైన యీజగత్తంతా సత్ శక్తిలో, చిత్ శక్తిలో యేకమైపోవటము [illegible] దైవత్వముగా మారిపోతుంది. కనుపించే జగత్తే matter. ఆ చిత్ శక్తే being అనగా [illegible] + being = God అన్నారు. దైవము ప్రేమస్వరూపుడు. ప్రపంచమంతా ప్రేమమయము. [illegible] సృష్టి అంతా ప్రేమమయము. వ్యక్తిగతమైన బాధముల చేత విరోధము భావిస్తున్నామేగాని [illegible]లో వున్నదంతా ప్రేమనే. ఏ విధముగా మనకన్నులకు వేరు వేరు కలర్ గ్లాసెస్ వేసుకుంటే [illegible] రీతిగా కనుపించినట్లుగా కోపము వచ్చినప్పుడు ఒకరీతిగా, ద్వేషము వచ్చినప్పుడు [illegible] రీతిగా, ప్రేమ వచ్చినప్పుడు ఒకరీతిగా యివి glasses మాదిరి మారుతున్నాయి. నిజముగా [illegible] ఒకటే అదే ప్రేమ దృష్టి. కనుక ప్రేమ దృష్టిని మనము పెంచుకోవాలి. మన జీవితము [illegible]మయముగా మారుతున్నప్పుడు జగత్తంతా బ్రహ్మమయముగా మారుతుంది.